

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (31): Το ποτήρι των θλίψεων (Αγ. Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ)

Date : 21 Απριλίου, 2010

Μια χάρη ζήτησαν από τον Χριστό δύο αγαπημένοι μαθητές Του, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, λίγο πριν το Πάθος Του.

-Διδάσκαλε, του είπαν, θέλουμε αυτό που θα σου ζητήσουμε να μας το κάνεις.

-Τί θέλετε να κάνω για σας; ρώτησε Εκείνος.

-Όταν θα εγκαταστήσεις την ένδοξη βασιλεία Σου, του αποκρίθηκαν, βάλε μας να καθίσουμε ο ένας στα δεξιά Σου και ο άλλος στα αριστερά Σου.

-Δεν ξέρετε τί ζητάτε, τους είπε τότε ο Ιησούς. Μπορείτε να πιείτε το ποτήρι των παθημάτων που θα πω εγώ και να βαπτιστείτε με το βάπτισμα με το οποίο θα βαπτιστώ εγώ;

-Μπορούμε, του λένε.

Και ο Ιησούς τους απάντησε:

- Το ποτήρι που θα πω εγώ θα το πιείτε, και με το βάπτισμα των παθημάτων μου θα βαπτιστείτε· το να καθίσετε όμως στα δεξιά μου και στα αριστερά μου δεν μπορώ να σας το δώσω εγώ, αλλά θα δοθεί σ' αυτούς για τους οποίους έχει ετοιμαστεί. (Βλ. Μάρκ. 10: 35-40)

ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΤΩΝ ΘΛΙΨΕΩΝ

Πρόλογος

Ο ΠΟΝΟΣ, σωματικός ή ψυχικός, από τις δοκιμασίες και τα βάσανα τούτης της ζωής είναι το αναπόφευκτο πικρό ποτήρι του ανθρώπου. Ο πόνος είναι η ίδια η ζωή του. Θάνατοι, αρρώστιες, κατατρεγμοί, διαμάχες, φτώχεια, αποτυχίες, μοναξιά, φοβίες, αγωνίες, πειρασμοί... Πολύς και ποικίλος πόνος, που ορθώνει αμείλικτα ερωτήματα στις ψυχές και προσδίδει απύθμενη τραγικότητα στην ανθρώπινη ύπαρξη.

Δεν τον δημιούργησε ο Θεός τον πόνο, αλλά μπήκε στη ζωή των ανθρώπων μετά την πτώση των Πρωτοπλάστων, εξαιτίας της αμαρτίας. Ο νέος Αδάμ όμως, ο Θεάνθρωπος Ιησούς, σήκωσε στους ώμους Του μαζί με την αμαρτία και τον πανανθρώπινο πόνο. Έτσι μεταμόρφωσε τον εξουθενωτικό χαρακτήρα του πόνου σε σωτήριο φάρμακο και ανέδειξε τις θλίψεις ως κατ' εξοχήν οδό θεραπείας, εξαγιασμού και τελειώσεως του ανθρώπου.

Από τότε ο Χριστός παραμένει η μοναδική αδιάψευστη ελπίδα των πονεμένων. Τα λόγια Του αντηχούν παρήγορα μέσα στους αιώνες: «Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς» (Ματθ. 11:28)· «Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε· αλλά θαρσείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμον» (Ιω. 16:33).

Δίχως τον Χριστό τα ανθρώπινα δεινά είναι φορτίο βαρύ και ασήκωτο. Με τον Χριστό ο πόνος μετατρέπεται σε γλυκασμό, η οδύνη σε παράκληση, η αγωνία σε ελπίδα, το άγχος σε υπομονή, ο Γολγοθάς σε Ανάσταση.

Οι άγιοι της Εκκλησίας, βλέποντας κάθε δοκιμασία ως επίσκεψη Θεού και αφορμή πνευματικού κέρδους, χαίρονταν στα παθήματά τους, ενώ αντίθετα ανησυχούσαν στις μακρές περιόδους αναψυχής.

Την ορθόδοξη διδασκαλία για τις θλίψεις παρουσιάζει με γλαφυρό τρόπο στις επόμενες σελίδες ο άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ (1807-1867), επίσκοπος Καυκάσου και Μαύρης Θάλασσας. Υπήρξε σύγχρονος και ισάξιος των μεγάλων στάρετς της Ρωσίας, οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ, οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου και αγίου Ιωάννου της Κρονστάνδης.

Ο άγιος Ιγνάτιος, μαζί με το λαμπρό παράδειγμα της οσιακής του βιοτής, άφησε στον λαό του Θεού ως κληρονομιά πολύτιμη και τα εμπνευσμένα του συγγράμματα. Σε αυτά η ευαγγελική αλήθεια και η αγιοπατερική διδαχή παρουσιάζονται με τρόπο οικείο στον σύγχρονο άνθρωπο.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Το κείμενο που ακολουθεί περιέχεται στον δεύτερο τόμο της ελληνικής μεταφράσεως των Έργων του, «Ασκητικές εμπειρίες Β'», που επιμελείται και εκδίδει η Μονή μας. Το προσφέρουμε με την ολόθερμη ευχή να αγγίξει παραμυθητικά την ψυχή κάθε πονεμένου αναγνώστη και να του προσθέσει υπομονή, μεγαλοψυχία, ελπίδα και πίστη στον «δι' ημάς παθόντα και αναστάντα» Κύριο.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο πατώντας [εδώ](#)